

OBŁĘDZAĆ SIĘ (4) *vb impf*

się (3), się (1).

W inf: obłądzać się (1). ◊ *W pozostałych formach*: obłądz-

o *prawdopodobnie jasne* (tak w ob-); a *jasne*.

inf obłądzać się (1). ◊ *praes 3 sg* obłądzą się (1). ◊ *con 3 sg m* by obłądzął się (1). ◊ *3 pl subst* by się obłądzały (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. *obłądzać się*.

1. *Schodząc z właściwej drogi błąkać się, błądzić; errare PolAnt* [od kogo, czego] (2) :

W przen (1) : [Krystus mdłym owieczkom swoim] poştánowił páłtherze á száfárze [...] áby ich ftrzegli áby się nie obłądzały od oney łpołączney trzody *RejPos* 122v.

Przen (1) : Aby thák dom Izráelki iuż dáley nie obłądzał się odemnie [*Vt non errent ultra domus Israel non euntes post me*] á iżby się więcey nie ózpecił we wżytkich przewrotnościách swoich *BibRadz Ez* 14/11.

2. *Mylić się, popełniać błędy; przen (2)* : my ktorzy się krześćiány być ozywamy [...] ni do czego inego wiary náłzey obowięzować nie mamy/ áni iey ná żadnych náłzych rozumiech/ ktore się ząwżdy obłądzać mużą [...] záfádzác mamy *RejPos* 88.

Szereg: »obłądzać się a mylić« (1): Bywa też y to częştokroć/ iż iáko ine łmyłly náłze/ thák y wzrok się obłądza/ á myli/ mnimáiąc áby tho było cudne/ czo cudne nie iesth *GórnDworz* L17v.

Synonimy: **1.** *błąkać się, tułać się, włóczyć się*; **2.** *mylić się, omylać się*.

Formacje współrdzenne cf **BŁĄDZIĆ**.